

יוסף לפיד:

"הציבור הדתי לא היה מוכן לוותר!"

אלונה פרנקל:

„אני לא חייבת לדינוזאור הזה שום הסברים!“

בועז אפלבאום:

**„שמיד ושדון — שישתזכו
על ספסל בשדרה!“**

אם אני הייתי במקומו של שמעון פרס, הייתי תופסת יאוש אדיר ומצטרפת לקיבוץ. לא יכול להיות שפרס לא קיווה שהפנס אלוהים יעזור לו ושהנשיא הרצוג ייתן לו הזדמנות לנסות ולהרכיב את הממשלה. ביום שבו פרסמה החלטתו של הנשיא, מנשה ידן בועז אפלפאום, עוזרו הפרלמנטארי של ראש האומיקוזיטה ושלתו אותו:

● איך התקבלה במיסלגת-העבודה החלטת הנשיא, שהוא בשר מבשרכם, להטיל את תסקיד הרכבת הממשלה על יצחק שמיר?

החלטתו של הנשיא נעשתה על סמך חוק יסודי-משלה, המקנה לו שיקול-דעת מלא בנרון. אנחנו מכבדים את האיש, את המוסד ואת ההחלטה.

● מאוד אלגנטי, הניסוח שלך. אבל אתם לא מרגישים מאווזבים, עצובים ונבגדים?

כז. על פי הבנתי והערכתי עשוי היה שמעון פרס להקים ממשלה סבירה, אילו הטיילו עליו את התפקיד. אבל אלוהים גדול.

גם אם יצליח שמיר להקים קואליציה, קשה לראות אותה סוחבת יותר מכמה חודשים.

● על מי אתם בועסים?
בעיקר אני בועס על השותפים של הליכוד בקואליציה. אלה

השפויים, המבינים מה מצפה להם. אני כועס עליהם שנתנו את

(שרון) הודח על-ידי ועדת כהן והשני (שמיר) נמצא על ידה כלא מחאים לחפזיהו. בכל מדינה חרבותים רעולם שני אושים ראלה

היו יושבים על ספסל בשררה ומשתזפים. כאן הם ישלחו חיילים

● האם, לפי דעתך, אין ליצחק שמיר שום

יש לו כישור אחד, יחיד ומיוחד, שכבר מעביר בי חלחלה:

שתיקתו. הוא שותק עד היום בעניין הירצחו ומקום קבורתו של גלעד, חבר הנהגת הלח"י. הוא שותק עד היום בעניין מגעי הלח"י

עם הנאצים בתקופת השואה. הוא שותק עד היום בעניין התנגדותו להסכמי קמפ־דייוויד. שתקנות כזאת לא יכולה שלא

להזכיר לי את השתקן המפורסם רפול.

לא רוצה ארבע-מאות אלף איש". צעק אריק שרון בירושלים. "לא רוצה ארבעים אלף איש. לא רוצה ארבעת אלפי איש. אני רוצה איש אחד שיפגין נגד מה שקורה עכשיו בלבנון." הצהירתי-סופרת אלונה פרנקל היתה אחת מתוך ארבע-מאות האלף שהפגינו בכיכר מלכי-ישראל אחרי הטבח בצברה ושאתילא, אבל היא גם לא התביישה להיות אחת בודדה, שהפגינה עם שלט מול משרד-הביטחון בקריייה. במשך ימים ארוכים, ביקשתי מאלונה פרנקל שתסביר לאריאל שרון מדוע אין היא מפגינה עכשיו.

אני לא חייבת לדינזאור הזה שום הסברים. אני גם בטוחה שכל
בן־אדם מבין בדיוק את ההבדל בין אז ועשיתי, אבל כרי לא
להתחמק מתשובה, אסביר. הניסיון הזה להראות אותנו (את
הארבע־מאות אלף) כאנשים בעלי מוסר ומני אינטרסנטי הוא
ניסיון מגוחך.

בוודאי שאני כואבת את הרברים שקורים היום בלבנון. אבל אני כואבת את זה כמו שאני כואבת את הרעב בודווי, את ההרג באפגניסטן או את הצריחות בדרום-אמריקה. אבל הכאב הזה כאב נקי, כלי ההרגשה הנוראה של אחריות. כשהיינו עד יד צברה ושואלת עצם, עוצמת הנוכחות שלנו שם היתר כדי למנוע דברים כאלה. ואנחנו – לא רק שלא משלנו, אלא שהחוקנו להם את הבר.

מה כל-כך מציקה לו הפגנת ה-400 אלף? שרון, שתיכנן את המאורעות שם וחימרן את כולם לאסון-לבנון. אחראי להפגנה

הזאת. אם לא היינו נכנסים למילחמה המטורפת בלבנון, לא היתה מחבוימת הדפדפנה שחציה לזו ועד היום ועד היום הוא לא מחבוימת

לשחק בריגשיהאשם שלי?
מד בוצ בוצה לבראית — שמימאות רבות לראר אנושיו אולי

מה הוא רוצה להראות — שפיתאום כהייתי לכאנא אנושי? אולי.
הוא לא מבדיל בין כאב ובין רגש-אחריות אישי. אני מבדילה.

ואת המדינה שלי מפני שבחרתי אותה — ואת הצבא שלי כחלק

ממני. דברים שקורים על-ידי החלטה במדינה הזאת הם באחריותי, ולכן יש שמקום להפגנה שלי ולניסיון שלי להשפיע על דברים.

לעומת זאת, רק מטורפים יכולים להעלות על דעתם שאנחנו נוכל לפתור את בעיית לבנון, ואני לא מטורפת.

הוא לא מבין את זה בעצמו? מבין טוב מאוד. אבל למען הצלחת נאום דמגוגי הוא צריך להגיד את זה.

האיש הזה הוא דמגוג מסוכן, ואני פשוט מפחדת ממנו.

כולנו רגילים כבר בצמייה בתכונות-סכולוויזיה בשידור שני, שלישי ואפילו רביעי, אבל בדרך-כלל חולמים כמה חודשים בין שידור אחד למישנהו. השבוע ראינו את התוכנית. אלה הם חייד' עם ילדורם גאון יום אחרי יום. בירתה מרה וסימור לי. שהציבור הדתי מנה

לרשות-השידור וביקש שישדרו את התוכנית גם עבורם, מאחר שהם מנועים מלצפות בטלוויזיה בערבי שבת וחג.

שאלתי את יוסף (טומי) לפיד, מנכ"ל רשות-השידור אם מעתה נראה כל תוכנית שתשודר ביום ו'. גם במוצאי-

אין רוונה רוצט, וו פשוט היסט חובנית מאד פופולארית.

והציבור הדתי לא היה מוכן לוותר על הצפיה בה.

בימי ר' או שנראה תוכנית טובות פעמיים באותו

לא נקבעה שום מדיניות כזאת.

● אבל אם הדתיים יפנו שוב ושוב אחרי כל תוכנית טובה?

אני מניח שאם תיווצר שוב סיטואציה כזאת, נדון בעניין לגופו של דבר ואולי נחזור על התרגיל, אבל שוב אני אומר, שלא הוחלט

על שינוי במדיניות.